

Tekster.pdf

1 Rosa på bal.pdf

2 Fritiof Andersson.pdf

3 Jag är fri, jag har sonat.pdf

4 Fritiof och Carmencita.pdf

5 Nocturne.pdf

6 Fritiof i Arkadien.pdf

7 Dansen på Sunnanö.pdf

Rosa på bal

Tänk att jag dansar med Andersson, lilla jag, lilla jag, med Fritiof Andersson!
Tänk att bli uppjuden av en sån populär person!
Tänk vilket underbart liv de' Ni för! Säg mej hur känns det att vara charmör,
sjöman och cowboy, musiker, artist, det kan väl aldrig bli trist?
Nej aldrig trist fröken Rosa, har man som Er kavaljer.
Vart jag än ställer min kosa, aldrig förglömmar jag Er!
Ni är en sångmö från Helikons berg o, fröken Rosa, Er linje, Er färg -
skuldran, profilen med lockarnas krans, ögonens varma glans.

Tänk, inspirera herr Andersson, lilla jag, inspirera Fritiof Andersson!
Får jag kan hända min egen sång, lilla jag, en gång?
Rosa på bal, vackert namn eller hur? Början i moll och finalen i dur
när blir den färdig, herr Andersson säj, visan Ni diktar till mej?
Visan om Er, fröken Rosa, får Ni ikväll till Ert bord.
Medan vi tala på prosa, diktar jag rimmande ord.
Tyst, ingen såg att jag kysste Er kind. Känn hur det doftar från parken av lind.
Blommande lindar kring månbelyst stig - Rosa, jag älskar dig!

Fritiof Andersson

1. En sjöman ifrån Sverige han for sig till fjärran land på skeppet Ann-Charlott från Hellviksstrand.
Hans namn var Fritiof Andersson, han var så glad i håg, när Ann-Charlott med förlig vind på blåa böljan låg
med last av plank och bräder och tändstickor och stål; och Buenos Aires var den resans mål
2. Ja, Skagerack och Nordsjön, Kanalen, Cap Quessant, Biscaya och Atlanten går väl an!
Men utanför La Plata där kommer en orkan, en argentinsk pampéro så svart som själva fan!
Opp alle man til vaders och bärga vad man kan! Men det gick bra och skutan kom i hamn.
3. Att gå i Buenos Aires och spela gentleman det är ett nöje för en ung sjöman.
Men farorna de lu ra ej blott på böljan blå, men akten er, i sjömän för kreolskorna de små!
Och hören, vad som hän de vår Fritiof Andersson en afton på Paséo de Colón.
4. I dörren till ett hus där man spelte mandolin och där man dansa tango och drack vin,
där stod en señorita, och Fritiof Andersson han hadde aldrig sett nånting som va' så skönt som hon.
Hon sade. Ché, diceme, es tu nombre rubión? Han svarade: Mitt namn är Andersson.
5. Han såg på hennes ögon och hennes svarta hår och hennes lilla rosenröda mun
och hennes vita tänder och hennes bruna arm och hennes smala händer och hennes höga barm,
och sen tog Fritiof Andersson den flickan i famn. Så gör en sjöman när han går i land.
6. Men Ann-Charlott har lossat och ligger segelklar, besätningen blir kallad upp på däck.
Är alla man ombord, eller fattas nogon än? Så ropar nu kaptenen och räknar sina män.
Men Andersson var borta och han kom ej igen. Till sjös gick Ann-Charlott. Adjöss med den!
7. Men viljen I nu veta var den sjömannen han var när Ann-Charlott hon låg där segelklar?
Jo, allt inunder golvet, uti det samma hus, där han med señoritan hade levt i sus och dus.
Där satt hann i mörkret uti en källare, och undra var han lagt sin portmonnä.
8. Men luckan uti golvet den öppnades til slut, och Fritiof Andersson fick komma ut.
Där stod två långa negrer och Fritiof frågade: Var innerst inn i helsikotan ä' min portmonnä?
De skakade på huvna och ville draga kniv. Då tänkte han: Här blir ett tidsfördriv!
9. Så tar han av sig tröjan, så gör en svensk sjöman, och slåss med dem som bråka vill i land.
Och knivarna de blänkte, men Andersson han slog den ene mitt i skallen så han hickade och dog.
Då kommer en polis och han säger: Det är nog! Ja, svarte Andersson, det slaget tog!
10. Och över blå Atlanten går briggen Ann-Charlott för fulle segel i passadens vind.
Men bakom höga murar uti et fångelse, där sitter Fritiof Andersson, som mist sin portmonnä.
I dörren till ett hus där man hör musik och sång står flickan på Paséo de Colón.

Jag är fri, jag har sonat

1. Jag är fri, jag har sonat mitt gräsliga brott som i dråp av en neger bestod,
jag vill glömma den förfärliga tid som förgått sen den dag, då polisen mig tog.
Intet hat, ingen harm i mitt hjärta jag bär fast jag lidit i dagar och år.
Jag var ung, jag var fri, jag var full, jag var kär, och då vet man hur illa det går.
2. Det har diktats en visa som handlar om mig när jag gick på Pasèò Colon.
Det är dock inte sant allt som säges om mig och som sjunges uppå grammofon.
Men uti Buenos Aires jag borde ej gått på den illa beryktade krog,
där kreolskan stal hyran jag ut hade fått och där negern fördärvad jag slog.
3. I förra veckan när månen så sorgsen en kväll i mitt fängelse tittade in,
där jag satt på min brits i min ensliga cell med en dyster och allvarsam min,
då hörs en klingande röst som uppstämmer en sång som den förr hade sjungit för mig.
Det var hon på kafét på Paséò Colon som var ledsen och ångrade sig.
4. Men den vinden som bar hennes toner till mig, kom från havet, där friheten är.
Och hur ljuvligt än jäntan beklagade sig och fast kanske jag ännu var kär,
sade jag: "Fritiof Andersson lurar man nog ett par gånger med vin och med sång,
men det sker ej två gånger uppå samma krog, och uti varje hamn blott en gång!"

Fritiof och Carmencita

1. Samborombon, en liten by förutan gata, den ligger inte långt från Rio de la Plata,
nästan i kanten av den blåa Atlanten och med Pampas bakom sej många hundra gröna mil,
dit kom jag ridande en afton i april för jag ville dansa tango.
Dragspel, fiol och mandolin hördes från krogen och i salen steg jag in,
där på bänken i mantilj och med en ros vid sin barm satt den bedårande lilla Carmencita.
Mamman, värdinnan satt i vrån, hon tog mitt ridspö, min pistol och min manton.
Jag bjöd upp och Carmencita sa: "Si gracias señor, vamos a bailar este tango."
"Carmencita lilla vän, håller du ut av mig än? Får jag tala med din mamma och din pappa,
jag vill gifta mej med dej, Carmencita!" "Nej, Don Fritiof Andersson, kom ej till Samborombon,
om ni hyser andra planer när det gäller mig, än att dansa tango!"
2. "Ack, Carmencita gör mej inte så besviken, jag tänkte skaffa mig ett jobb här i butiken,
sköta mig noga, bara spara och knoga, inte spela och dricka men bara älska dig,
säj, Carmencita, det är ändå blott med mig, säj, som du vill dansa tango?"
"Nej, Fritiof, Ni förstår musik, men jag tror inte Ni kan stå i en butik,
och förresten sa min pappa just i dag att han visste vem som snart skulle fria till hans dotter.
En som har tjugotusen kor och en estancia som är förfärligt stor.
Han har prisbelönda tjurar, han har oxar, får och svin, och han dansar un derbart tango."
"Carmencita lilla vän, akta dig för rika män! Lyckan den bor ej i oxar eller kor,
och den kan heller inte köpas för pengar. Men min kärlek gör dig rik, skaffa mej ett jobb i er butik!
Och när vi blir gifta söta ungar ska du få, som kan dansa tango.

Nocturne

1. Sov på min arm! Natten gömmer under sin vinge din blossande kind.
Lycklig och varm, snart du drömmer, flyr mig i drömmen som våg flyr vind.
Fångas igen, flämtar, strider. Vill inte, vill, och bli åter kysst.
Slumra, min vän! Natten skriker, kärleken vaktar dig ömt och tyst.
2. Sov på min arm! Månens skära lyftes ur lundarnas skugga skyggt,
och på din barm, o min kära, täljer dess återglans timmarnas flykt.
Hellig den frid hjärtat hyser mitt i den virvlande blod stormens larm.
Slut är din strid, månen lyser. Vårnattsvind svalkar dig, sov på min arm.

Fritiof i Arkadien

1. På Colla Bellas höjd där geten skuttar och glesa furor skugga ginst och sand,
där finns en grön oas, en äng, som sluttar ner mot en vindal och en palmklädd strand.
Där ser man Corsika i siktigt väder och Provençalska bergens blåa bård.
Där doftar kaprifolium och fläder, där kan man vandra ostörd utan kläder, långt ner i dalen ligger närmsta gård.
2. Där kom jag glad och naken mitt på dagen, en pilgrim från det fjärran Göteborg.
Jag bar en krans av fikonlöv kring magen och ost och bröd och lantvin i en korg.
De var en härlig dag, jag hade turen att höra näktergalens ljuva röst.
Jag kände mej som fågeln släppt ur buren, jag var på väg tillbaka till naturen, jag ville vila mej vid jordens bröst.
3. Ja, där gick getterna och där gick fåren som vita moln på ängens klorofyll,
och näktergalen sjöng i björnbärssnåren, och själv var jag en del av min idyll.
Jag gjorde utav fikonlöv en bricka, och lade upp min mat, drog upp mitt vin.
Jag satte mej i gräset för att dricka. Då fick jag plötsligt se en naken flicka, som kom emot mej med en glättig min.
4. Jag har då aldrig nånsin sett på maken. Hon kom och ställde sej helt tätt intill
men innan jag hann tänka rätt på saken så fick jag plötsligt se två flickor till.
De skrattade och jazzade på ängen och sjöng; Oh, happy days are here again!
Sen högg dom mej och ropte; Opp ur sängen! Jag tappa mina fikonlöv i svängen, och flickorna försvann bland skogens trån.
5. På aftonen när jag kom ned till staden, då mötte jag dom åter alla tre
i vita klänningar på promenaden, de skönaste tre gracer man kan se.
Den ena tog mej genast käckt i handen och sa; I'm leaving by an early train.
Där gick vi under palmerna på stranden och pratade och ritade i sanden och sjöng; Oh, happy days are here again!
6. Jag är från San Fransisco, sa den sköna och därför klättrar jag så bra i berg!
Jag dansar gärna naken i det gröna, jag älskar så naturens form och färg!
Ja i Amerika har vi friska vanor, här i Europa är man mer mondän!
Men, darling, vi ha ändå samma anor! Oh, låt oss aldrig vandra skilda banor! Oh, darling, happy days are here again

Dansen på Sunnanö

1. Det går en dans på Sunnanö, där dansar Rönnerdahl med lilla Eva Liljebäck
på pensionatets bal, och genom fönstren strömmar in från skärgårdsnatten sval
doft av syrénéer och jasmin i pensionatets sal, doft av syrénéer och jasmin i pensionatets sal.
2. Och lilla Evas arm är rund och fräknig hennes hy och röd som smultron hennes mun,
och klänningen är ny. "Herr Rönnerdahl, det är ju ni som tar vem ni vill ha
bland alla kvinnor jorden rundt, det har jag hört, jaha!" "bland alla kvinnor jorden rundt, det har jag hört, jaha!"
3. "Att ta är inte min musik, nei, fröken, men att ge! Jag slösar men är ändå rik så länge jag kan se."
"Vad ser ni då, herr Rönnerdahl, kanske min nya kjol?" "Ja, den och kan ske något mer! Tag hit en bra fiol."
4. Där går en dans på Sunnanö til Rönnerdahls fiol, där dansar vågor, dansar vind, och snön som föll i fjol.
Den virvlar där, där går ett brus igenom park och sal, Och sommarmorgonen står ljus och södergöken gal.
5. Och lilla Eva dansar ut med fänrik Rosenberg, och inga fräknar syns på hyn, så röd er hennes färg.
Men Rönnerdahl är blek och skön och spelar som en gud och svävar i en högre rymd,
där Eva är hans brud, och svävar i en högre rymd, där Eva är hans brud.

Rosa på bal

T/M: Evert Taube

8 1. Tänk att jag dan-sar med An - ders- son, lil-la jag, lil-la jag, med Fri-tiof An - ders-
 2. "Tänk, in - spi - re - ra herr An - ders- son, lil-la jag, in-spi- re - ra Fri-tiof An - ders-

18 son! Tänk att bli upp-bju-den av en så'n po-pu- lär per - son! Tänk, vil - ket
 son! Får jag kan- hän-da min e - gen sång, lil-la jag, en gång? 'Ro - sa på

26 un-der-bart liv, de' Ni för! Säg mig, hur känns det att va - ra char- mör, sjö-man och
 bal', vac- kert namn, el- ler hur? Bör- jan i moll och fi - na- len i dur. När blir den

36 cow-boy, mu- si-ker, ar- tist, det kan väl ald-rig bli trist?" "Nej, ald-rig trist, frö-ken Ro -
 fär- dig, herr Andersson, säg, vi - san Ni dik-tar till mig?" "Vi-san om Er, frö-ken Ro -

45 sa, har man som Er ka-val - jer, vart jag än stäl- ler min ko - sa,
 sa, får Ni i - kväll till Ert bord. Me-dan vi ta - lar på pro - sa

55 ald-rig för - glöm-mer jag Er. Ni är en sång-möfrån He-li-kons berg, o, frö-ken Ro-sa, Er
 dik- tar jag rim-man-de ord. Tyst! In-gen såg att jag kysste Er kind. Känn hur det dof-tar från

lin - je, Er färg, skuld- ran, pro- fi- len med loc- kar- nas krans, ö - go- nens var- ma glans!"
 par- ken av lind! Blom- man- de lin- dar- kring mån- be- lyst stig, Ro- sa, jag äls- kar dig!"

1. En sjö-man i - från Sveri-ge han för sig till fjär - ran land på skep - pet Ann-Char-
 2. Ja, Ska - ge-rack och Nord - sjön, Ka - na - len, Cap Ques sant, Bis - cay - a och At -
 3. Att gå i Bue-nos Air - es och spe - la gent - le - man det är ett nö - je
 4. I dör - ren till ett hus där man spel - te man - do - lin och där man dan - sa
 6 5. Han såg på hen-nes ö - gon och hen-nes svar - ta hår och hen-nes lil - la

lott från Hell-viks - stränd. Hans namn var Fri-tiof An - dersson, han var så glad i
 lan - ten går väl an! Men u - tan-för La Pla - ta där kom-mer en or -
 för en ung sjö - man. Men fa - ror-na de lu - ra ej blott på böl - jan
 tan - go och drack vin, där stod en se - ño - ri - ta, och Fri - tiof An - ders -
 12 ro - sen-rö - da mun och hen-nes vi - ta tän - der och hen-nes bru - na

håg, när Ann-Charlott med för - lig vind på blå - a böl - jan låg med last av plankoch
 kan, en ar - gentinsk pam - pé - ro så svart som själ - va fan! Opp al - le man til
 blå, men ak - ten er, i sjö - män för kre - ol - skor-na de små! Och hö - ren, vad som
 18 son han had - de al - drig sett nån-ting som va' så sköntsom hon. Hon sa - de. Ché, di -
 arm och hen-nessma - la hän - der och hen-nes hö - ga barm, och sen tog Fri - tiof

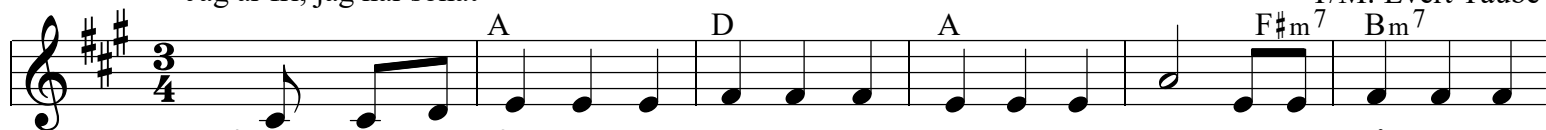
brä - der och tänd-stic-kor och stål; och Bue-nos Ai - res var den re - sans mål.
 vä - ders och bär - ga vad man kan! Men det gick bra och sku - tan kom i hamn.
 hän - de vår Fri - tiof An - ders - son en af - ton på Pa - sé - o de Co - lón.
 ce - me, es tu nom-bre ru - bi - ön? Han sva - ra - de: Mitt namn är An - ders - son.
 24 An - ders-son den flic - kan i famn. Så gör en sjö-man när han går i land.

6. Men Ann-Charlott har los - sat och lig - ger se - gel - klar, be - sät - nin-gen blir
 7. Men vil - jen I nu ve - ta var den sjö - man - nen han var när Ann-Charlott hon
 8. Men luc - kan u - ti gol - vet den öpp - na - des til slut, och Fri - tiof An - ders -
 9. Så tar han av sig trö - jan, så gör en svensk sjö - man, och slåss med dem som
 30 10. Och ö - ver blå At - lan - ten går brig-gen Ann-Char- lott för ful - le se - gel

kal - lad upp på däck. Är al - la man om - bord, el - ler fat - tas no-gon
 låg där se - gel - klar? Jo, allt in - un - der bord, vet, u - ti det sam - ma
 son fick kom - ma ut. Där stod två lån - ga neg - rer och Fri - tiof frå - ga -
 36 brå - ka vill i land. Och kniv - ar - na de blänk te, men An - ders-son han
 i pas - sa - dens vind. Men ba - kom hö - ga mu - rar u - ti et fän - gel -

än? Så ro - par nu kap - te - nen och räk - nar si - na män. Men An - ders-son var
 hus, där han med se - ño - ri - tan ha - de levt i sus och dus. Där satt hann i
 de: Var in - nerstinn i hel - si - ko - tan ä' min port-mon - nä? De ska - ka - de på
 slog den en - e mitt i skal - len så han hic - ka - de och dog. Då kom - mer en po -
 42 se, där sit - ter Fri - tiof An - dersson, som mist sin port-mon - nä. I dör - ren till ett

bor - ta och han kom ej i - gen. Till sjös gick AnnChar lott. Ad - jöss med den!
 mör - kret u - ti en käl - la - re, och und - ra var han lagt sin port-mon - nä.
 hu - ve' - na och vil - le dra - ga kniv. Då tänk - te han: Här blir ett tids - för - driv!
 lis och han sä - ger Det är nog! Ja, svar - te An - ders - son, det sla - get tog!
 hus där man hör mu - sik och sång står flic - kan på Pa - sé - o de Co - lón.

1. Jag är fri, jag har so - nat mitt gräs - li - ga brottsom i dråp av en
 2. Det har dik - tats en vi - sa som handlar om mig när jag gick på Pa -
 3. I för - ra vec - kan när må - nen så sorgsen en kväll i mitt fän - gel - se
 4. Men den vin - densom bar hen - nes to - ner till mig, kom från ha - vet, där

ne - ger be - stod, jag vill glöm - ma den för - fär - li - ga tid som för -
 sè - o Co - lon. Det är dock in - te sant allt som sä - ges om
 tit - ta - de in, där jag satt på min brits i min ens - li - ga cell
 fri - he - ten är. Och hur ljuv - ligt än jän - tan be - kla - ga - de

gått sen den dag, då po - li - sen mig tog. In - tet hat, in - gen harm
 mig och som sjun - ges up - på gram - mo - fon. Men ut - i Bu - e - nos
 med en dys - ter och all - var - sam min, då hörs en klin - gan - de
 sig och fast kan - ske jag än - nu var kär, sa - de jag: "Fri - tiof An -

i mitt hjär ta jag bärfast jag li - dit i da - gar och år. Jag var
 Ai - res jag bor - de ej gått på den il - la be - ryk - ta - de krog, där kre -
 röst som upp stäm mer ensång som den förr ha - de sjun - git för mig. Det var
 ders - son lu - rar man nog ett par gång - er med vinoch med sång, men det

ung, jag var fri, jag var full, jag var kär, och då vet man hur il - la det går.
 ol - skan stal hy - ran jag ut ha - de fått och där ne - gern för - där - vad jag slog.
 hon på ka - fét på Pa - sé - o Co - lon som var led - sen och ång - ra - de sig.
 sker ej två gånger up - på samma krog, och ut - i var - je hamn blott en gång!"

C Fritiof och Carmencita G7 T/M: Evert Taube Dm G7 C G B C

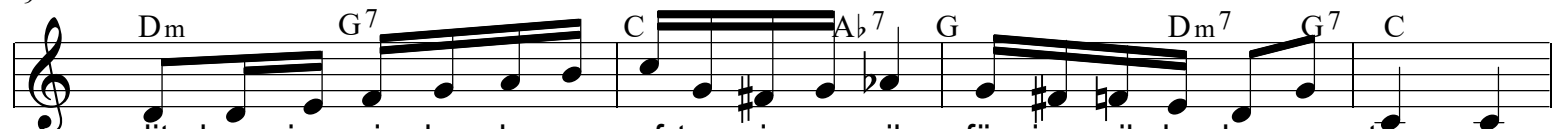
5 Sam-bo-rom-bon, en li-ten by för-u-tan ga-ta, den ligger in-telångt från Ri-o de la Pla-ta,
"Ack, Car-men-ci -ta gör mej in-te så be-sviken, jag tänkte skaffa mig ett jobb här i bu-ti-ken,

F C F Dm7 G7 C Am7

9 nästani kan-ten av den blå-a Atlan-ten och med Pampas bakom sej mångahund-ra grö-na mil,
skö-ta mig no-ga, ba -ra spa-ra och knö-ga, in-te spe-la och dric-ka men ba-ra äls-ka dig,

Dm G7 C Ab7 G Dm7 G7 C

13 dit kom jag ri-dan-de en af-ton i ap-ril för jag vil-le dan-sa tan-go.
säj, Car-men-ci -ta, det är än-då blott med mig, säj, som du vill dan-sa tan-go?"

G F G7 C G7

17 Drag-spel, fi - ol och man-do-lin hör-des från kro-gen och i sa-len steg jag in, där på
"Nej, Fri-tiof, Ni för-står mu-sik, men jag tror in-te Ni kan stå i en bu-tik, och för-

C Am Dm G7 G7 C

21 bän-ken i man-tilj och med en ros vid sin barm satt den be-då-rande lil-la Car-men-ci -ta.
res-ten sa min pap-pa just i dag at han visste vems som snart skul-le fri-a till hans dot-ter.

C G F G7 C G7

25 Mam-man, vär-din-nan satt i vrån, hon tog mitt rid-spö, min pis-tol och min man-ton. Jag bjöd
En som har tju-go-tu-sen kor och en es-tan-ci - a som är för-fär-ligt stor. Han har

C Am Dm Co G7 C C7

29 upp och Car-men-ci -ta sa: "Si gra-ci-as se-ñor, va-mos a bai-lár es-te tan-go."
pris-be-lön-ta tju-rar, han har ox-ar, får och svin, och han dan-sar un-der-bart tan-go."

C G7 Dm C C7

34 "Car-men-ci-ta lil-la vän, hål-ler du ut-av mig än? Får jag ta-la med din
"Car-men-ci-ta lil-la vän, ak-ta dig för ri-ka män! Lyc-kan den bor ej i

Dm G7 C G7

39 mam-ma och din pappa, jag vill gif-ta mej med dej, Car-men-ci -ta!" "Nej, Don Fri-tiof An-ders-son,
ox-are ller kor, och den kan heller in-te kö-pas för pen-gar. Men min kär-lek gör dig rik,

Dm E7 F C C#o Dm G7 C

kom ej till Sam-bo-rom-bon, om ni hyser and-raplaner när det gäl-ler mig, än att dan-sa tango
skaf-fa mej ett jobb i er bu-tik! Och när vi blir gif-ta söta un-gar ska du få, som kan dan-sa tan-go

1. Sov på min arm! Nat - ten göm - mer un - der sin vin - ge din
 2. Sov på min arm! Må - nens skä - ra lyf - tes ur lun - dar - nas

blos - san - de kind. Lyck - lig och varm, snart du dröm - mer, flyr mig i
 skug - ga skyggt, och på din barm, o min kä - ra, täl - jer dess

dröm - men som våg flyr vind. Fån - gas i - gen, fläm - tar,
 å - ter - glans tim - mar - nas flykt. Hel - lig den frid hjär - tat

stri - der. Vill in - te, vill, och bli å - ter kysst. Slum - ra, min
 hy - ser mitt i den virv - lan - de blod - störens larm. Slut är din

vän! Nat - ten skri - der, kär - le - ken vak - tar dig ömt och tyst.
 strid, må - nen ly - ser. Vår - nattsvind sval - kar dig, sov på min arm.

1. På Col - la Bel - las höjd där ge - ten skut - tar och gle - sa fu - ror skug - ga ginst och
 2. Där kom jag glad och na - ken mitt på da - gen, en pil - grim från det fjär - ran Gö - te -
 3. Ja, där gick get - ter - na och där gick få - ren som vi - ta moln på än - gens klo - ro -

sand, där finns ten grön ö - ås, en äng, som stut - tar ner mot en
 borg. Jag bar en krans av fi - kon - löv kring ma - gen och ost och
 7 fyll, och näk - ter - ga - len sjöng i björn - bärs - små - ren, och själv var

vin - dal och en palm - klädd strand. Där ser man Cor - si - ka i sik - tigt vä - der och Pro - ven -
 bröd och lant - vin i en korg. De var en här - lig dag, jag ha - de tu - ren att hö - ra
 11 jag en del av min i - dyll. Jag gjor - de ut - av fi - kon - löv en bric - ka, och la - de

cal - ska berg - ens blå - å bärd. Där dot - tar kap - ri - fo - li - um och flä - der, där kan man
 näk - ter - ga - lens lju - va röst. Jag kän - de mej som få - geln släppt ur bu - ren, jag var på
 15 upp min mat, drog upp mitt vin. Jag sat - te mej i grä - set för att dric - ka. Då fick jag

vand - ra o - störd u - tan klä - der, långt ner i dä - len lig - ger närm - sta gård.
 väg till - ba - ka till na - tu - ren, jag vil - le vi - la mej vid jor - dens bröst.
 19 plöts - ligt se en na - ken flic - ka, som kom e - mot mej med en glät - tig min.

4. Jag har då ald - rig nån - sin sett på ma - ken. Hon kom och ställ - de sej helt tätt in -
 5. På af - to - nen när jag kom ned till sta - den, då möt - te jag dom å - ter al - la
 22 6. Jag är från San Fran - sis - co, sa den skö - na och där - för klätt - rar jag så bra i

till men in - män jag hann tän - ka rätt på sa - ken så fick jag
 tre i vi - ta klän - nin - gar på pro - me - na - den, de skö - nas -
 25 berg! Jag dan - sar D7 gär - na na - ken i det grö - na, jag äl - skar

plöts - ligt se två flic - kor till. De skrat - ta - de och jaz - za - de på än - gen och sjöng; Oh,
 te tre gra - cer man kan se. Den e - na tog mej ge - nast käckt i han - den och sa; I'm
 29 så na - tu - rens form och färg! Ja i A - meri - ka har vi fris - ka va - nor, här i Eu -

hap - py days are here a - gain! Sen hoggdom mej och rop - te; Opp ur sän - gen! Jag tap - pa
 leav - ing by an ear - ly train. Där gick vi un - der pal - mer - na på stran - den och pra - ta -
 33 ro - pa är man mer mon - dän! Men, dar - ling, vi ha än - då sam - ma a - nor! Oh, låt oss

mi - na fi - kon - löv i svän - gen, och flic - kor - na för - svann bland sko - gens trån.
 de och ri - ta - de i san - den och sjöng; Oh, hap - py days are here a - gain!
 al - drig van - dra skil - da ba - nor! Oh, dar - ling, hap - py days are here a - gain

1. Det går en dans på Sun-na- nö, där dan - sar Rön-ner - dahl med lil - la
 2. Och lil - la E - vas arm är rund och fräk - nig hen-nes hy och röd som
 5. Och lil - la E - va dan-sar ut med fän - rik Ro-sen - berg, och in - ga

10 E - va Lil - je - bäck på pen-sio- na-tets bal, och ge-nom fö- stren ström-mar
 smul- tron hen-nes mun, och klän-nin-gen är ny. "Herr Rön-ner-dahl, det är ju
 fräk - nar syns på hyn, så röd er hen-nes färg. Men Rön-ner-dahl är blek och

20 in från skär-gårds-nat - ten sval doft av sy - rén-er och jas- min i pen-sio-
 ni som tar vem ni vill ha bland al - la kvinnor jorden rundt, det har jag
 skön och spe - lar som en gud och svävar i en hög-re rymd, där E - va

30 na-tets sal. doft av sy - rén-er och jas- min i pensio- na - tets sal.
 hört, ja - ha!" "bland al - la kvin-nor jor-den rundt, det har jag hört, ja - ha!"
 är hans brud. och svävar i en hög-re rymd, där E - va är hans brud.

40 3. "Att få är in - te min mu- sik, nei, frö-ken, men att ge! Jag slö - sar män är
 än-då rik så län-ge jag kan se." "Vad ser ni då, herr Rön-ner- dahl, kan - ske min
 ny - a kjol?" "Ja, den och kan - ske nå-got mer! Tag hit en bra fi - ol."

71 4. Där går en dans på Sun-na- nö till Rön-ner-dahls fi - ol, där dan - sar vå - gor,
 dan- sar vind, och snön som föll i fjol. Den virv-lar där, där går ett brus i - ge-nom
 park och sal, Och sön-mar - mor-go - nen står ljus och sö - der - gö - ken gal.